

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

VIII. Et de imaginibus tra[n]smissis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

te gratia protegat, & beati Petri apostolorum principis intercessione a malis omnibus illæsum seruet, quatenus fervor cælestis desiderii in tua mente quotidie ardentius excrescat, vt semper nouus, & semper seipso robustior ad cælestia præmia multiplicius percipienda pertingas.

VII.

Transmisi autem duos homiliarum codices, quas dixi in ecclesia dum adhuc loqui præualerem, vt quia ipse te videre, tibique sedulo colloqui non possum, caritati tuae, vel per ea quæ scribere valui, absens non sim. Exiguum quoque vestimentum transmittere studui, per quod tua caritas, quia Australi in animo calore feruēt, foris a corpore Arcturi frigus repellat. Peto autem vt pro me orare enixius debeas, vt tuæ intercessionis ope & a malis præsentibus eripi, & æternis merear gaudiis præsentari.

VIII.

Imagines quas tibi dirigendas per Dulcidum diaconum rogasti, misimus. Vnde valde nobis tua postulatio placuit, quia illum toto corde, tota intentione^{*quæris, cu-}
^{ad. diligis,} ius imaginem præ oculis habere desideras, vt te visio corporalis quotidiana reddat exercitatum: vt dum picturam illius vides, ad illum animo inardescas, cuius imaginem videre desideras. Ab re non facimus, si per visibilia inuisibilia demonstramus. Sic homo qui alium ardenter vide-re desiderat, aut sponsam amans videre conatur, si contige-
rit eam ad balneum aut ad ecclesiam ire, statim per viam incidenti se præparat, vt de visione eius hilaris recedat. Scio quidem quod imaginem Salvatoris nostri non ideo petis, vt quasi Deum colas, sed vt recordatione filii Dei in eius amore recalescas, cuius te imaginem videre desideras. Et nos quidem non quasi ante diuinitatē ante illam pro-
sternimur, sed illum adoramus quem per imaginem aut natum, aut paßsum, aut in throno sedentem recordamur. Et dum nobis ipsa pictura quasi scriptura in memoriam fi-
lium Dei reducit, animum nostrum aut de resurrectione lætificat, aut de passione demulcet. Ideoque direximus tibi surtarias duas, imaginem Dei Salvatoris, & sanctæ Dei ge-
nitricis Mariæ, beatorumque apostolorum Petri & Pauli continentes, per supradictum filium nostrum diaconum,
& vnam crucem, clauem etiam pro benedictione a san-
ctissimo

Etissimo corpore Petri apostolorum principis, vt per ipsum a maligno defensus permaneas, cuius signo te esse munatum credis, & ex eo te protegat qui iuuenia semper suggerit recordari: vt in bonis tuis actibus perseveres: vt in eius amore usque ad finem permaneas, pro cuius amore solitarius desideras habitare: vt alios in eius amore accendas, propter quem te fecisti * haberi: vt vita huius mala, quaeque inimicus suggerit retro acta, mentis prouentibus quasi facibus inardescas, pro cuius amore vitam etiam velis finire: ipse quoque te protegat usque in finem, qui cunctum mundum dignatus est redimere Iesus Christus Dominus noster, qui viuit & regnat in secula seculorum. Amen.

EPISTOLA LV.

GREGORII PAPÆ I.

AD ADEODATAM.

Eam ad superna meditanda corroborat.

Gregorius Adeodatæ illustri.

MAGNAM nobis lætitiam gloriae vestrae ingessit epistola, quæ æternæ vitæ desiderium vos habere signauit: sed quia huiusmodi studium fugitiua solet mundi gloria praepedire; hortamur vt mentis vestrae saluberrimam deliberationem res quælibet transitura non reuocet, nec ab incepto eam tramite deuiet: sed magis supernæ patriæ amor accendat, præmia mansura sollicitent, & ad venturi iudicis promissionem certam semper aspiret, atque ex temporalibus æterna mercetur: vt ex hoc & in vera gloria esse, & inter matronas possitis cælestes adscribi. Reducite ad animos prosperitates temporum, multitudines hominum, dignitatum pompas, matronarum gloriam, diuitiarum abundantiam. Attendite hæc omnia vbi vel quid facta sunt, & ex hoc pensate quod nulla sint, & quia qui ista diligit somnium vigilans videt. Hæc itaque recordatio magna vobis debet esse instrutio, quoniam promagno diligi non debet quidquid fine concluditur. Illa ergo appetenda, illa summopere diligenda sunt, quæ nec inuenta transiunt, nec adepta deficiunt. Sed quia ad horum desiderium anhelare sine diuinæ misericordiæ gratia nullus valet; ora-

Concil. Tom. 13.

Qqqq